

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: GRAVSANG

Citation: Hauch, Carsten: "GRAVSANG", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder. - 1929*, udg. af POUL SCHJÆRFF , 1926-29, s. 203. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch03val-shoot-workid80610/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: *Poetiske Arbejder. - 1929*

Her har I forsket i de Vises Skrifter
Og Tanker læst, der aldrig vorde glemt,
Her har I stirret i de dybe Rifter,
Hvor Jordens Aand har sine Skatte gjemt,
Her Eders Blik har vendt sig tidt tilbage
Og skuet Tidens underlige Gang,
Og her I grubled over Fremtids Dage,
Mens Haabet sang for Jer sin gamle Sang.

Saa reiser bort! nu Tiden er udrunden,
Og lever vel og kommer snart igien!
Og lad de Blomster, som I her har funden,
Til Frugter modnes, hvor I vandre hen:
Thi Sølv og Guld, dem skal I ikke sanke,
Dem har I aldrig lært at finde her,
Men Aandens Frugt, den indholdsrige Tanke,
Det er den Skat, der er os ene kjær.

GRAVSANG.

Stirter ei i Graven ned
Med de taarefyldte Blikke!
Thi i Graven er han ikke,
Han er hist i Evighed.

Hisset har en kiærlig Fader
Mangen Bolig færn og nær,
Venlig staaer hans Stiernehær,
Sine Børn han ei forlader.

Vugger han dig blid i Arm,
Læg dig rolig da til Hvile!
Dobbelt venlig vil du smile,
Naar du vaagner ved hans Barm.

Giv ham da din gamle Dragt!
Mens du slumrer under Løvet,
Mens vi stirre ned paa Støvet,
Virker han en ny med Pragt.

Taagen over Graven gaaer,
Vi bevare dunkle Minder,
Men vi see kun hvad der svinder,
Ikke hvad der forestaaer.

Ei ved Døden at betragte
Kan vi granske Livet ud,
Men hvo slaaer sin Lid til Gud,
Han kan Døden vel foragte.

AFTENSANG.

(Efter Claudius.)

Alt Skoven sig fordunkler,
Den gyldne Stjerne funkler
Paa Himlen reen og blid.
Sin Ret Naturen kræver,
Og over Engen svæver
Den hvide Damp ved Aftentid.

Hvor rolig Jorden hviler
Bag Nattens Slør og smiler
Saa mild og sommervarm;